ความสัมพันธ์ของบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบและรูปแบบการเรียนรู้ต่อพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์

The Correlation of Factors Affecting Big Five Personality Components and Learning Style in the Self Directed Learning Behavior of Nursing Students

Received : 22/5/62
Revised: 27/6/62
Accepted: 27/6/62

ยชญ์รวินทร์ จรบุรมย์* วิภา เพ็งเสงี่ยม** พัชราภัณฑ์ ไชยสังข์***
Yodrawin Jornburom* Vipa Peung sa-ium** Phatcharaphan Chaiyasung***

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณนานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบและรูปแบบการเรียนรู้ ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1, 2, 3, และ 4 คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา ปีการศึกษา 2561 ทั้งหมดจำนวน 466 คน โดยเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล แบบวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ แบบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง และแบบวัดรูปแบบการเรียนรู้ ที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน และหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .85, .87 และ .89 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงมาตรฐาน และวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันโพรดัคโมเมนต์ (Pearson’s Product Moment Correlation)

ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.36 (S.D.=0.47) อยู่ในระดับสูง บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ และรูปแบบการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลาง กับพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (r=.49 และ r=.53) ตามลำดับ

จากผลการศึกษาครั้งนี้ ชี้ให้เห็นว่าควรส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ โดยการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ และรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีทักษะความคิดสร้างสรรค์ มีบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์และมีรูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระมากขึ้น

คำสำคัญ : บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ รูปแบบการเรียนรู้ พฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง

** อาจารย์ สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา*

*** คณบดี คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา*

**** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี*

ABSTRACT

This descriptive research aimed to study factors correlation to self-directed learning behaviors between Big Five Personality Components and learning styles on self-directed learning behavior of nursing students. There were 466 purposive sampling from the 1st, 2nd, 3rd and 4th year nursing students of the Faculty of Nursing St Theresa International College, Academic year 2018. The tools used in the research were : 1) personal factors questionnaire, 2) five personality measures, 3) self-directed learning behavior model, and 4) learning style measurement form. The tool number 2, 3, 4 were content validity test by 3 experts. The reliability test by coefficient alpha Cronbach were .85, .87 and .89 respectively. Data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation and Pearson's Product Moment Correlation analysis.

The results showed that the self-directed learning behavior of nursing students with a total average of 4.36 (S.D=0.47) was at a high level. The Big five personality components and learning styles had statistically significant at moderate positive correlation with self-directed learning behavior of nursing students ($p < .01$, $r = .49$ and $r = .53$).

These findings suggested that the self-directed learning behavior of nursing students should be promoted by teaching and learning that corresponds to the personality and learning styles of the students in order to enhance: 1) students' creativity skills, 2) an openness personality to experience, and 3) being more learning independent.

Keywords : Big Five Personality Components, Learning Styles, Self-directed Learning Behavior

** Instructor of Mental Health and Psychiatric Nursing, Faculty of Nursing, St Theresa International College*

*** Dean, Faculty of Nursing, St Theresa International College*

**** Assistant Professor, Faculty of Nursing, Rajamangala University of Technology, Thayaburi*

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

บุคคลที่เกิดในช่วง พ.ศ. 2524 - 2543 มีอายุในช่วง 16-30 ปี ถือได้ว่าเป็นบุคคลที่อยู่ใน Generation Y บุคคลกลุ่มนี้มีความเป็นตัวของตัวเอง คิดเร็ว ทำเร็ว ปรับปรุงพัฒนาตนเองเร็ว มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ชอบความท้าทาย มีวิถีชีวิตที่ทันสมัย นิยมสื่อสารผ่านเทคโนโลยีที่ก้าวล้ำยุค[1] ซึ่งนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ก็จัดอยู่ใน Generation Y ดังนั้น การจัดการศึกษาด้านการพยาบาลต้องคำนึงถึงช่วงอายุ โดยเฉพาะช่วงอายุของผู้สอนกับผู้เรียนที่ทำให้เกิดช่องว่างจากความแตกต่างของความคิด บุคลิกภาพ การแสดงออกทางพฤติกรรม และรูปแบบการเรียนรู้ สิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนไม่ได้ประสิทธิผลตามความคาดหวังของรายวิชา ซึ่งโดยธรรมชาติของเด็ก generation Y จะชอบลงมือทำมากกว่านั่งฟังบรรยาย ความสนใจจะอยู่ในช่วงสั้นๆ[2] จากการสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติ เซนต์เทเรซา ในชั้นเรียน ระหว่างที่ผู้วิจัยสอนภาคทฤษฎีรายวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช เพื่อประเมินผลการจัดการเรียนการสอนของรายวิชา โดยพบว่าร้อยละ 86.59 นักศึกษาพยาบาลศาสตร์มีการศึกษาหาความรู้จากแหล่งอื่น มีใบงานให้ไปค้นคว้าด้วยตนเองก่อน เพื่อมาร่วมกันแลกเปลี่ยนความรู้ในชั่วโมงสอน จะทำให้เรียนรู้ได้มากขึ้นกว่าการนั่งฟังบรรยายอย่างเดียว เพราะแต่ละคนจะมีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน ร้อยละ 3.00 ชอบอ่านเอง ร้อยละ 7.14 ชอบฟังจากที่อาจารย์บรรยาย ร้อยละ 1.27 และร้อยละ 2.00 ชอบดูจากยูทูป จากการศึกษาของ บุศรินทร์ ผัดวัง และสุภาภรณ์ อุดมลักษณ์[3] ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง ปรากฏว่าความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ด้านการสืบค้น อยู่ในระดับสูงมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านความสามารถในการบริหารจัดการด้วยตนเอง เมื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1-4 ปรากฏว่าความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาลทั้ง 4 ชั้นปี มีความแตกต่างกัน โดยนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 มีความแตกต่างกับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ด้านความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 มีความแตกต่างกับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ในด้านคุณลักษณะของผู้ที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ การศึกษาของประไพพรรณ ศรีปาน[4] ศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน ระบุว่าลักษณะบุคลิกภาพแบบเปิดเผย แบบประนีประนอม แบบยึดมั่น แบบมั่นคงทางอารมณ์ และแบบปิดใจ มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการทำงานและการเรียนรู้[5]

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ทางด้านการพยาบาล จึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ของบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบและรูปแบบการเรียนรู้ต่อพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ เพื่อจะนำไปวางแผนการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบุคลิกภาพ ทัศนคติ นิสัย ความคิด ความเชื่อ ความชอบ รูปแบบการเรียนรู้ และมุมมองต่อการดำรงชีวิตที่แตกต่างกันของผู้เรียน อันจะส่งผลให้นักศึกษาพยาบาลศาสตร์เกิดความกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งจะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และส่งเสริมให้นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ได้มีกระบวนการเรียนรู้แบบนำตนเอง ที่ถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาความสามารถให้เกิดความรอบรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง จำแนกตามปัจจัย

2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ รูปแบบการเรียนรู้ ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์

สมมติฐานการวิจัย

บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบและรูปแบบการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์และสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบตามแนวคิดของ Costa and McCrae[5] ได้แก่ 1) บุคลิกภาพด้านความหวั่นไหว (Neuroticism) 2) บุคลิกภาพด้านการแสดงตัว (Extraversion) 3) บุคลิกภาพด้านการเปิดกว้าง (Openness) 4) บุคลิกภาพด้านการประนีประนอม (Agreeableness) และ 5) บุคลิกภาพด้านการมีจิตสำนึก (Conscientiousness) ร่วมกับแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของ Grasha & Reichman[6] โดยแบ่งการเรียนรู้ ออกเป็น 6 แบบ ได้แก่ 1) การเรียนรู้แบบอิสระ (Independent) 2) การเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง (Avoidance) 3) การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative) 4) การเรียนรู้แบบพึ่งพา (Dependent) 5) การเรียนรู้แบบแข่งขัน (Competitive) และ 6) การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participant) และแนวคิดของ Guglielmino[7] เกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง ดังภาพที่ 1

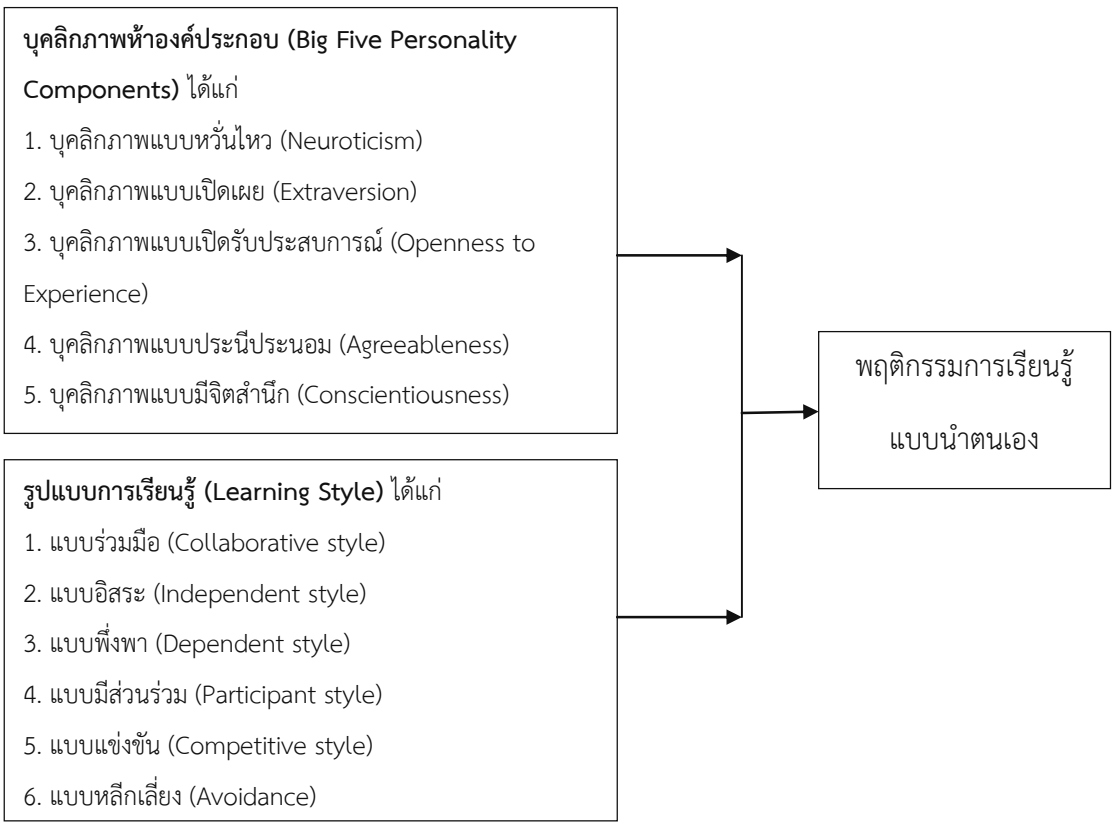

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร คือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา จังหวัดนครนายก

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา จำนวนทั้งหมด 466 คน ปีการศึกษา 2561 โดยเป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 จำนวน 120 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 127 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 100 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 119 คน ซึ่งผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามทั้งหมด

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยนี้ผ่านการพิจารณาด้านจริยธรรมการวิจัย โดยคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของวิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา เลขที่รับรอง STIC 012/2018 ลงวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2561 คณะผู้วิจัยพิทักษ์สิทธิผู้ให้ข้อมูลโดยชี้แจงรายละเอียดของวัตถุประสงค์การวิจัย แจ้งสิทธิการตอบหรือไม่ตอบแบบสอบถาม และการรักษาความลับของผู้ให้ข้อมูล ทั้งนี้ ผู้ยินดีให้ข้อมูลโดยการตอบแบบสอบถามได้เซ็นยินยอมในแบบฟอร์มการยินยอมเข้าร่วมการวิจัย (Consent form) ก่อนการเก็บข้อมูล

เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ และ ชั้นปี

ส่วนที่ 2 แบบวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ ผู้วิจัยปรับปรุงมาจากแบบวัดของขวัญเรือน แสงจีน[8] จำนวน 50 ข้อ ลักษณะเป็นมาตรประเมินค่าแบบลิเคิร์ท (Likert's Rating Scale) 5 ระดับ (5-1) จากเห็นด้วยอย่างยิ่งจนถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และ 5 ระดับ (1-5) สำหรับข้อความทางลบ โดยมีเกณฑ์การแปลผลคะแนนระดับบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ ตามช่วงพิสัย (Range) ของค่าเฉลี่ย ดังนี้ ค่าเฉลี่ย 3.68-5.00 คะแนน หมายถึง อยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ย 2.34-3.67 คะแนน หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง และค่าเฉลี่ย 1.00-2.33 คะแนน หมายถึง อยู่ในระดับต่ำ

ส่วนที่ 3 แบบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง ผู้วิจัยได้ปรับปรุงมาจาก มณี อาภานันทิกุล และคณะ[9] โดยมีจำนวน 21 ข้อคำถาม ลักษณะเป็นมาตรประเมินค่าแบบลิเคิร์ท (Likert's Rating scale) 5 ระดับ (5-1) จากเห็นด้วยมากที่สุดจนถึงเห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การแปลผลคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีการเรียนรู้แบบนำตนเองระดับสูงที่สุด คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีการเรียนรู้แบบนำตนเองระดับสูง คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีการเรียนรู้แบบนำตนเองระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีการเรียนรู้แบบนำตนเองระดับต่ำ และคะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีการเรียนรู้แบบนำตนเองระดับต่ำที่สุด

ส่วนที่ 4 แบบวัดรูปแบบการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงมาจาก รุ่งฟ้า กิติญาณุสันต์[10] โดยมีจำนวน 60 ข้อคำถาม แบ่งเป็น 6 รูปแบบการเรียนรู้ คือ 1) แบบอิสระ 2) แบบหลีกเลี่ยง 3) แบบร่วมมือ 4) แบบพึ่งพา 5) แบบแข่งขัน และ 6) แบบมีส่วนร่วม แต่ละแบบการเรียนรู้มีข้อคำถาม 10 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นแบบประมาณค่าลิเคิร์ท คือ 1 คะแนน ไม่ปฏิบัติตามข้อคำถามนั้นเลย จนถึง 5 คะแนน ปฏิบัติตามข้อคำถามนั้นสม่ำเสมอ การคิดคะแนนโดยนำคะแนนในข้อคำถามที่เป็นรูปแบบเดียวกันมารวมกัน และคะแนนในรูปแบบใดสูงสุดแสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีรูปแบบการเรียนรู้นั้น โดยมีเกณฑ์การแปลผลคะแนน ดังนี้ ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 คะแนน แปลความว่า มีความชอบสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 คะแนน แปลความว่า มีความชอบสูง ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 แปลความว่า มีความชอบปานกลาง ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 แปลความว่า มีความชอบน้อย และค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 แปลความว่า มีความชอบน้อยที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การหาค่าความตรง (Validity) คณะผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นอาจารย์พยาบาลจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรง โดยได้ค่า CVI (Content Validity Index) ของแบบประเมินบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ เท่ากับ .83 แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง เท่ากับ .85 และแบบประเมินรูปแบบการเรียนรู้ เท่ากับ .89

2. การหาความเที่ยง (Reliability) คณะผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาค่าความตรงและแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสาธารณสุขศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา จำนวน 30 คน ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาหาค่าความเที่ยงโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, s Alpha Coefficient) โดยได้ค่า ดังนี้ แบบประเมินบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ เท่ากับ .85 แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง เท่ากับ .87 และแบบประเมินรูปแบบการเรียนรู้ เท่ากับ .89

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยอธิบายวัตถุประสงค์และชี้แจงการเข้าร่วมการวิจัย โดยเป็นไปตามความสมัครใจ และไม่มีผลใดๆ ต่อนักศึกษา ข้อมูลจะไม่มีการนำเสนอเป็นรายบุคคล หลังจากนั้นนำแบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล แบบประเมินบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง และแบบประเมินรูปแบบการเรียนรู้ ให้นักศึกษาพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทำการตอบ โดยใช้ระยะเวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที ในการตอบแบบสอบถามทั้ง 4 ฉบับ ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษาพยาบาลด้วยตนเอง ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา 08.00-17.00 น.ระหว่างเดือนสิงหาคม-ธันวาคม 2561 หลังจากนั้นนำแบบสอบที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลทั้งหมด 466 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 แล้วทำการตรวจให้คะแนน จากนั้นวิเคราะห์หาค่าทางสถิติและทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ดังนี้

1. วิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ของข้อมูลส่วนบุคคล คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ พฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง และรูปแบบการเรียนรู้

2. วิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ พฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง และรูปแบบการเรียนรู้ โดยวิธีสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันโพรดัคโมเมนต์ (Pearson's Product Moment Correlation)

ผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 93.56 มีอายุเฉลี่ย 19 ปี คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ในภาพรวม เท่ากับ 4.36 (Mean=4.36, S.D.=0.47) โดยพบว่า มีการเรียนรู้แบบนำตนเองอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาพยาบาลศาสตร์มีการเรียนรู้แบบนำตนเอง อยู่ในระดับสูงที่สุด 3 ด้าน ตามลำดับ ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง (Mean=4.61, S.D.= 0.78) ด้านการมองอนาคตในแง่ดี (Mean=4.59, S.D.= 0.54) และด้านมโนมติของตนเองในด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ (Mean=4.51, S.D.=0.50) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ (n=466)

พฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับพฤติกรรม
1. ด้านเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้	4.26	0.41	สูง
2. ด้านมโนมติของตนเองในด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ	4.51	0.50	สูงที่สุด
3. ด้านความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้	4.42	0.65	สูง
4. ด้านความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง	4.61	0.78	สูงที่สุด
5. ด้านความรักในการเรียนรู้	4.21	0.39	สูง
6. ด้านความคิดสร้างสรรค์	4.02	0.47	สูง
7. ด้านการมองอนาคตในแง่ดี	4.59	0.54	สูงที่สุด
8. ความสามารถในการใช้ทักษะการศึกษาหาความรู้และทักษะแก้ปัญหา	4.25	0.40	สูง
รวม	**4.36**	**0.47**	**สูง**

ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา พบว่ามีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ บุคลิกภาพแบบประนีประนอม (Agreeableness) (Mean=4.91, S.D.=0.56) รองลงมาคือ บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ (Openness to Experience) (Mean=4.90, S.D.=0.52) และบุคลิกภาพแบบเปิดเผย (Extraversion) (Mean=4.89, S.D.=0.47) ส่วนบุคลิกภาพแบบหวั่นไหว (Neuroticism) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำสุด (Mean=3.31, S.D.=0.60) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ (n=466)

บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับ
1. บุคลิกภาพแบบหวั่นไหว (Neuroticism)	3.31	0.60	ปานกลาง
2. บุคลิกภาพแบบเปิดเผย (Extraversion)	4.89	0.47	สูง
3. บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ (Openness to Experience)	4.90	0.52	สูง
4. บุคลิกภาพแบบประนีประนอม (Agreeableness)	4.91	0.56	สูง
5. บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (Conscientiousness)	4.09	0.48	สูง

รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ แบบพึ่งพา (Dependent Style) (Mean=3.73, S.D.=0.46) รองลงมาคือ แบบร่วมมือ (Collaborative Style) (Mean=3.63, S.D.= 0.48) และแบบมีส่วนร่วม (Participant Style) (Mean=3.55, S.D.=0.57) ตามลำดับ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ (n=466)

รูปแบบการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความชอบ
1. แบบร่วมมือ (Collaborative Style)	3.63	0.48	สูง
2. แบบอิสระ (Independent Style)	3.52	0.52	สูง
3. แบบพึ่งพา (Dependent Style)	3.73	0.46	สูง
4. แบบมีส่วนร่วม (Participant Style)	3.55	0.57	สูง
5. แบบแข่งขัน (Competitive Style)	3.03	0.67	ปานกลาง
6. แบบหลีกเลี่ยง (Avoidant Style)	3.08	0.66	ปานกลาง

บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางบวก ในระดับปานกลาง กับพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (r=.49, p<.01) และรูปแบบการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง กับพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (r=.53, p<.01) ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบและรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ต่อพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง (n=466)

ปัจจัย	พฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง	บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ	รูปแบบการเรียนรู้
พฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง	1.000		
บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ	.49*	1.000	
รูปแบบการเรียนรู้	.53*	.50*	1.000

*p<.01

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบและรูปแบบการเรียนรู้ ต่อพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ สามารถอธิบายได้ดังนี้ พฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ในภาพรวม พบว่า นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มีการเรียนรู้แบบนำตนเองอยู่ในระดับสูง โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มีการเรียนรู้แบบนำตนเองอยู่ในระดับสูงที่สุด 3 ด้าน ตามลำดับ ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง (Mean=4.61, S.D.=0.78) ด้านการมองอนาคตในแง่ดี (Mean=4.59, S.D.=0.54) และด้านมโนมติของตนเองในด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ(Mean=4.51, S.D.= 0.50) สอดคล้องกับการศึกษาของบุศรินทร์ ผัดวัง และ สุภาภรณ์ อุดมลักษณ์[3] ที่พบว่า ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง โดยรวมอยู่ในระดับสูงทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการจัดการเรียนการสอนของคณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา ได้มีการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น การเรียนด้วยการใช้เทคนิคคำถาม การใช้ปัญหาเป็นฐาน และการเรียนด้วยโครงงานเป็นฐาน ในรายวิชาทฤษฎี ทำให้ผู้เรียนรับรู้เป้าหมาย หรือเงื่อนไขของตนเอง จึงทำให้ผู้เรียนตั้งใจเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนเห็นคุณค่าของการเรียนรู้นั้นๆ จึงเกิดความตระหนักถึงการเรียนรู้ของตนเอง อันส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง โดย Guglielmino[7] ได้อธิบายลักษณะของผู้ที่เรียนรู้ด้วยตนเอง จะมีลักษณะเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้ มีความสนใจการเรียน มีความภาคภูมิใจ และเป็นผู้ที่มีความชอบการค้นคว้าหาความรู้ พยายามทำความเข้าใจในเรื่องที่ยาก เมื่อตัดสินใจเรียนแล้วต้องสามารถแบ่งเวลาให้กับการเรียนรู้ และการทำงานให้งานมีคุณภาพด้วย ส่วนการวิเคราะห์บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง (r=.490) กับพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พูลสุข เจนพานิชย์ วิสุทธิพันธ์ และพรศรี ดิสรเตติวัตน์[11] ที่พบว่านักศึกษาพยาบาลมีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน โดยนักศึกษาแต่ละชั้นปีส่วนใหญ่มีรูปแบบการเรียนรู้ แบบร่วมมือ และสอดคล้องกับการศึกษาของมุสลินทร์ โต๊ะกานิ ดาริน โต๊ะกานิ ศิริพันธุ์ ศิริพันธุ์ และบุญยิ่ง ทองคุปต์[12] ที่พบว่าแรงจูงใจภายในด้านการเรียนกับบุคลิกภาพของนักศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ในทางบวก นอกจากนี้ตัวแปรด้านรูปแบบการเรียนรู้ พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง (r=.530) กับพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ โดยสามารถทำนายได้ร้อยละ 6.8 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของพรณิศา แสนบุญส่ง[13] ที่ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี พบว่า นักศึกษาพยาบาลศาสตร์มีรูปแบบการเรียนรู้ แบบร่วมมือมากที่สุด และรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมยังเป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพช่วยเพิ่มความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง และเป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับนักศึกษาที่ต้องการการเรียนรู้ตลอดชีวิต ส่วนบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ที่มีความสัมพันธ์ทางบวก ในระดับปานกลางกับพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (r=.49, p<.01) และรูปแบบการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง กับพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (r=.53, p<.01) อธิบายได้ว่า

คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา มีการจัดการเรียนการสอนในหลายรูปแบบที่แตกต่างกันของแต่ละรายวิชา เช่น การอ่านเพื่อจับใจความ การค้นคว้าหาข้อมูลจากโจทย์สถานการณ์ที่กำหนดให้ และสื่อบันเทิงบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การใช้แฟ้มสะสมผลงาน การศึกษาหาความรู้ และการฝึกปฏิบัติจากชุดการเรียนหรือโปรแกรมสำเร็จรูปออนไลน์ การท่องจำคำศัพท์ทางการแพทย์ การฟังเทป การดูภาพยนตร์หรือวิดิทัศน์ การเล่นเกมขณะสอนในชั้นเรียน รวมทั้งการพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนและอาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชาด้วยวาจา และการสื่อสารผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ส่งผลให้นักศึกษาพยาบาลศาสตร์เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองดีขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ อัจฉราพรรณ โพธิ์ตุ่น และสุธาทิพย์ งามนิล[14] ที่ศึกษาผลการสอนโดยใช้เกมตามแนวการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียน ระบุว่าการสอนโดยใช้เกมตามแนวการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ด้านความคิดสร้างสรรค์ยังมีน้อย ดังนั้น ควรพัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นเสริมสร้างทักษะความคิดสร้างสรรค์

2. จากผลการวิจัย พบว่า บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์มีบุคลิกภาพแบบประนีประนอม มีความไว้วางใจผู้อื่น ความตรงไปตรงมา ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การยอมตามผู้อื่น ความถ่อมตน และการมีจิตใจอ่อนโยน ดังนั้น ผู้สอนควรใช้วิธีการสอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ เป็นการแสวงหาความรู้ ควบคู่ไปกับการปฏิบัติจริง ให้ผู้เรียนค้นพบความรู้ และประสบการณ์ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาให้นักศึกษามีบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์มากขึ้น

3. จากผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์มีลักษณะแบบพึ่งพา (Dependent Style) ซึ่งจะเรียนรู้เฉพาะสิ่งที่ถูกกำหนดให้เรียนเท่านั้น ดังนั้น ผู้สอนควรใช้วิธีการพูดเสริมสร้างกำลังใจ เป็นตัวอย่างที่ดี และเป็นแหล่งความรู้ของนักศึกษา เพื่อพัฒนาให้นักศึกษามีความมั่นใจ และพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองให้มีลักษณะรูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่อาจส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ เพิ่มเติม เช่น แรงจูงใจ ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค เป็นต้น เพื่อให้ทราบว่าปัจจัยตัวใดที่สามารถทำให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองได้

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอธิการบดี วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา จังหวัดนครนายก ที่ได้กรุณาส่งเสริมและสนับสนุนงบประมาณในการวิจัยครั้งนี้

REFERENCES

1. Phothidara, Y. Nursing Education Management for Student Generation Y. Journal of Nursing Science and Health, 2011; 34(2): 61-69. (in Thai)
2. Zemke, R., Raines, C., and Filipczak, B. Generations at Work: Managing the Clash of Veterans, Boomers, Xers, and Nexters in Your Workplace. New York: AMACOM, 2000.
3. Padwang, B. and Udomluk, S. Study of the Self Directed Learning Readiness of Nursing Students at Boromarajonani College of Nursing, Nakorn Lampang. Nursing Journal of the Ministry of Public Health, 2011; 21(2): 74-84. (in Thai)
4. Sripan, P. Relation between Big Five Personality and Operational Effectiveness of Retail Credit and Collection Department of Tisco Bank Public Company Limited. Master Project, M.B.A (Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University, 2012. (in Thai)
5. Costa, P.T. & McCrae, R.R. The NEO Personality Inventory Manual. Odessa, FL: Psychological Assessment Resources, 1985.
6. Grasha, A.F. Teaching with Style: Practical Guide to Enhancing Learning by Understanding Teaching and Learning Styles. Pittsburg, PA: Alliance Publishers, 1996.
7. Guglielmino, L.M. Reliability and Validity of the Self-directed Learning Readiness Scale and the Learning Preference Assessment. In H. B. Long & Associates, Expanding Horizons in Self-directed Learning. Norman, OK: Public Managers Center, College of Education, University of Oklahoma, 1997.
8. Sangjeen, K. The Relationship of Personality and Physical Attractiveness to Social Status. Thesis of Master Degree of Arts in Social Psychology. Bangkok: Faculty of Psychology, Chulalongkorn University, 2003. (in Thai)
9. Kitiya Nusant, R. Research Report on the Pattern Learning of Students of the Faculty of Education, Burapa University. Journal of Education and Social Development, 2006; 2(1): 57-67. (in Thai)
10. Sripongplerd, P. Learning Styles and Teaching Styles. Thaksin University Library Journal, 2017; 6 (July 2017): 41-63. (in Thai)
11. Janepanish Visudtibhan, P. and Disorntatiwat, P. Learning Style Preferences of Nursing Students at Ramathibodi School of Nursing, Faculty of Medicine, Ramathibodi Hospital, Mahidol University. Nursing Journal of the Ministry of Public Health, 2015; 25(1): 70-82. (in Thai)
12. Tohkani, M.,Tohkani, D., Siriphan, S., & Tongkoop, B. Academic Internal Motivation and Professional Nurses Personality of Nursing Students in Three Provinces of Southern Thailand. Princess of Naradhiwas University Journal, 2010; 2(2): 1-15. (in Thai)
13. Sanboonsong, P. Learning Styles of Undergraduate Nursing Students of Pathumthani University. Thai Red Cross Nursing Journal, 2017; 10(1): 154-164. (in Thai)
14. Photun, A. and Ngamnin, S. The Effect of Teaching using Games Comprehension Based on Brain-based Learning towards Learning Achievement and Attitudes towards English Subject of Prathomsuksa 2 Students. The 1st Research Conference, Rajabhat Nakhon Sawan, 2016: 645-656. (in Thai)